

Justitiedepartementet

Angående betänkandet Ökade möjligheter till tillgångsinriktad brottsbekämpning (SOU 2026:10)

Mot bakgrund av de intressen som Ekobrottsmyndigheten har att beakta lämnas följande synpunkter gällande rubricerat betänkande.

Sammanfattning

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag om att

- det bör införas en utvidgad beslagsbestämmelse (se avsnitt 3.2.4)
- samtliga beslag bör kunna bestå till laga kraft (3.3.8)
- förhandlingar om beslag inte alltid bör krävas (3.4.5)
- rätten inte bör äga frågan om beslag (3.5.3)
- det bör inrättas ett nationellt center för tillgångsinriktad brottsbekämpning (4.6.1)
- det ska ingå i förundersökningen att utreda om det finns skäl att förverka egendom (4.6.2)
- ARO-kontoren bör få tillgång till erforderlig information (4.6.3)
- ARO-kontoren ska kunna vidta omedelbara åtgärder för att säkra egendom på begäran av andra medlemsstater (5.4.2)
- penningtvättsbrott och näringspenningtvättsbrott ska kunna utlösa ett utvidgat förverkande (5.4.5)
- myndigheternas möjligheter att använda förverkad egendom i den egna verksamheten bör utvidgas (5.4.10)
- det bör införas en ny lag om förvaltning av egendom (6.6.1)
- det bör införas möjligheter att sälja och oskadliggöra säkrad egendom i förtid (6.6.5)
- tiden innan ett förverkandebeslut förfaller bör få förlängas (9.7.2)
- föremål som har ett nära samband med egendom som uppenbart saknar legalt användningsområde och är av ringa värde ska kunna förverkas (9.13.2)
- ytterligare tvångsmedel bör göras tillämpliga i utredningar om självständigt förverkande (9.16.3)
- det bör vara möjligt att delge slutunderrättelse och stämningsansökan genom kungörelse- och tillgänglighetsdelgivning i mål om självständigt förverkande (9.16.4).

Myndigheten ställer sig tveksam till utredningens förslag om att

- egendomens innehavare ska kunna anvisa annan egendom vid beslag (3.6.3)
- det inte bör införas en ny myndighet med ansvar för all säkrad egendom (6.6.6)
- myndigheter kan komma att åläggas att lämna statistik om säkrade och förverkade tillgångar (7.7)
- inte införa omvänd bevisbörda för utvidgat förverkande (8.5.1).

3.2.4 Det bör införas en utvidgad beslagsbestämmelse

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget om en utvidgad beslagsbestämmelse men ser tillämpningsproblem gällande vissa egendomslag. Det råder t.ex. oklarhet om när beslag av en fastighet ska anses vara verkställt. Tidpunkt för verkställigheten är avgörande för att kunna förhindra att ägaren till egendomen disponerar egendomen. Verkställighetens starttidpunkt är av vikt även vid beräkning av frister. Vidare ser myndigheten behov av ett klagörande av hur beslag i annan medlemsstat ska gå till.

Slutligen ser Ekobrottsmyndigheten i likhet med utredningen att förslaget kommer att medföra ökade kostnader och att man i det sammanhanget även bör räkna med kostnader för specialistkompetens som t ex särskilda tillgångsutredare och revisorer. För det fall man behöver säkra egendom i annan medlemsstat tillkommer reskostnader.

3.3.8 Samtliga beslag bör kunna bestå till laga kraft

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget. Myndigheten konstaterar att en frikännande tingsrättsdom inte innebär att ett mål är avslutat utan kan komma att prövas i en eller två högre instanser. Hävs beslaget i samband med en friande tingsrättsdom är risken stor att den åtalade disponerar egendomen på så sätt att den inte på nytt kan beslagtas om domen ändras i högre rätt.

3.4.5 Förhandlingar om beslag bör inte alltid krävas

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget. Prövningen av frågan om viss egendom ska vara kvar i beslag är oftast relativt okomplicerad och det bedöms därför i de flesta fall vara tillräckligt att rätten prövar frågan på handlingarna. Att muntlig förhandling endast behöver hållas på begäran av part kommer att innebära arbetsbesparing för såväl domstol som åklagare. Eftersom parterna fortfarande kommer att ha möjlighet att begära muntlig förhandling om man anser det påkallat kommer förslaget inte innebära någon inskränkning av rättssäkerheten.

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker även förslaget att fristen för när rätten senast ska pröva ett beslag utökas från fyra till sju dagar. En utökad frist ger ytterligare tid att undersöka den beslagtagna egendomen. Det ökar i sin tur möjligheten att häva egendomen till ägaren innan rättens prövning. Detta skulle inte bara innebära en arbetsbesparing för domstol och åklagare utan även en fördel för den som beslaget tagits från.

3.5.3 Rätten bör inte äga frågan om beslag

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget. Myndigheten bedömer att det är åklagaren som har bäst insyn i förundersökningen och därför har bäst förutsättning att göra en bedömning av utredningsläget och om beslagen ska bestå eller hävas. En rätt för åklagaren att häva beslag utan att vända sig till rätten för beslut innebär en minskad arbetsbörda och administration för såväl åklagare som domstol. Därtill kan det tyckas ologiskt att en åklagare kan häva ett häktningsbeslut men inte ett beslagsbeslut som beslutats av domstol. Förslaget bedöms även kunna leda till att egendomen snabbare kan lämnas tillbaka till ägaren.

3.6.3 Egendom ska kunna anvisas vid vissa typer av beslag

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker att förslaget utformats som en fakultativ regel.

Mot bakgrund av att den anvisade egendomen kan härröra ur brottslig verksamhet bör det vara upp till åklagaren att avgöra om man vill acceptera den anvisade egendomen.

4.6.1 Ett nationellt center för tillgångsinriktad brottsbekämpning

Sedan utredningen lämnade sina förslag har Polismyndigheten fått i uppdrag av regeringen att inrätta ett nationellt center för samverkan i arbetet mot brottsvinster och oförklarade tillgångar (center för återtagande av brottsvinster). Ekobrottsmyndigheten ska, tillsammans med andra myndigheter, delta i arbetet.

I utredningens överväganden framhålls att Ekobrottsmyndighetens arbetsmetodik utgör en bra utgångspunkt för att bygga upp en funktion som ska arbeta med att spåra och identifiera tillgångar. Det konstateras att det inom Ekobrottsmyndigheten arbetar både åklagare, poliser och civila utredare med olika specialistkunskaper. Bland de övriga specialisterna vid myndigheten finns till exempel ekobrottsutredare, eko-revisorer, analytiker och it-forensiker. Ekobrottsmyndigheten delar utredningens uppfattning att myndighetens arbetsmetodik och teambaserade arbetssätt lämpar sig väl för det nationella centret för återtagande av brottsvinster att inspireras av. Det är något som myndigheten också framhåller i regeringsuppdraget om inrättandet av det nationella centret för återtagande av brottsvinster.

4.6.2 Utredningar för att spåra tillgångar

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget att klargöra att det inom ramen för förundersökningar ska utredas om det finns skäl att begära egendom förverkad då det är viktigt att alltid ha fokus på att återta brottsvinster. Detta förslag tillsammans med utredningens förslag om att all egendom ska kunna beslagtogs väntas leda till att mängden beslag ökar stort. Den ökade mängden beslag kräver inte bara anpassade förvaringsutrymmen utan också ytterligare åklagarresurser och personal med specialkunskaper som till exempel revisorer. Ekobrottsmyndigheten ser därför ett behov av att det tillförs ekonomiska resurser till myndigheten i syfte att svara upp mot följderna av föreslagen reglering.

4.6.3 Kontor för återvinning av tillgångar

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker de lagändringar som utredningen föreslår i syfte att tillse att ARO-kontoren får tillgång till erforderlig information från finansiella institut. Ekobrottsmyndigheten instämmer i utredningens slutsats att det är ett problem att ARO-kontorens verksamhet saknar öronmärkta resurser. Utredningen bedömer dessutom att antalet ärenden till ARO-kontoren kommer att öka. Ekobrottsmyndigheten ser därför att det är angeläget att riktade medel tillförs verksamheten.

5.4.2 Frysning

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget att ARO-kontoren ska kunna vidta omedelbara åtgärder för att säkra egendom på begäran av andra medlemsstater.

Myndigheten anser att då ARO-funktionen idag hanteras av två olika myndigheter är det mindre lämpligt att överlämna regleringen av vilka som utses till beslutsfattare till respektive myndighets arbetsordning eller liknande interna styrdokument. Vidare bedömer myndigheten att till skillnad från ex.v. dispositionsförbud, föreslås omedelbara åtgärder vara tillämplig på obegränsade tillgångsslag och obegränsade belopp och att det kan innebära mycket ingripande åtgärder för den enskilde. Det ställer i sin tur höga krav på beslutsfattarens

kompetens. Myndigheten anser därför att det bör övervägas om beslut om omedelbara åtgärder, i likhet med beslut gällande andra tvångsmedel som t.ex. beslag, ska fattas av åklagare.

Myndigheten ser ett behov av ett förtydligande av om omedelbara åtgärder kan användas inom ramen för institutet självständigt förverkande. I frysningsdirektivet, liksom i t.ex. direktivet om utredningsorder och frysningsförordningen, används bl.a. uttrycket straffrättsligt förfarande för att beskriva räckvidden av instrumenten. Eftersom medlemsstaterna gör olika bedömningar av om självständigt förverkande omfattas av uttrycket finns behov av tydliggörande även på EU-nivå.

5.4.5 Utvidgat förverkande

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag att penningtvättsbrott och näringspenningtvättsbrott läggs till i listan i 36 kap 6 § brottsbalken över förverkandeutlösande brott. Ekobrottsmyndigheten menar dock att, det i paragrafen angivna, kravet på vinning bör utformas annorlunda för dessa brott. Då penningtvättsbrotten i sig normalt sett inte ger vinst förutom då tvättaren får provision eller annan ersättning för det som tvättas - utan är just åtgärder med brottsvinster som redan uppstått - blir bestämmelsen i dess nuvarande utformning något missvisande och riskerar att stå i strid med FATF rekommendation gällande dessa brott. Penningtvättsbrott och näringspenningtvättsbrott är en indikation på avancerad ekonomisk brottslighet. Dessa brott grundas normalt sett på annan brottslighet som syftar till att ge ekonomisk vinning, t.ex. skattebrott eller förmögenhetsbrott.

Myndigheten föreslår därför att förslaget ändras till att vinningen inte behöver vara kopplad till tvättaren utan i stället se till att syftet med brottsligheten är vinning, även om denna uppstått i ett tidigare led.

5.4.10 Användning av förverkad egendom

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag om att myndigheters möjligheter att använda förverkad egendom i den egna verksamheten ska utvidgas och vill framhålla att Ekobrottsmyndigheten har ett tydligt behov av att kunna behålla viss förverkad egendom i syfte att utbilda personal och utveckla nya tekniska metoder. Digital teknik utgör en central del i den moderna ekonomiska brottsligheten och myndighetens medarbetare behöver vara uppdaterade på det tekniska området. Ekobrottsmyndighetens it-forensiska verksamhet bedrivs inte av polismän, utan av annan personal anställd vid myndigheten. Förverkad egendom – framför allt mobiltelefoner, datorer och annan teknisk utrustning – innehåller unik mjuk- och hårdvara och behöver integreras i utbildningen för myndighetens personal i syfte att öka kompetensen inom digital forensik. Den tekniska utrustningen innehåller unika digitala spår som innehåller värdefull teknisk information. Enheter som inte kan tömmas, extraheras, dekrypteras eller låsas upp vid tidpunkten för förverkandet kan, om utrustningen sparas, göra det möjligt att senare ta del av ny teknik eller själva utveckla nya metoder för dessa ändamål. Slutligen innehåller den tekniska utrustning som förverkas unika komponenter och nödvändiga reservdelar som kan tas till vara.

6.6.1 Möjliga sätt att öka effektiviteten av tillgångsförvaltning

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag till ny lag om säkrad och förverkad egendom som ersätter 1974 års förverkandelag då myndigheten anser att den nu gällande

lagen är daterad och svårtillämpad. Myndigheten ser dock behov av vissa förtydligande gällande tillämpningen av den föreslagna lagen, bland annat ett tydliggörande av när ett beslag av fast egendom ska anses verkställd. Den exakta tidpunkten är av vikt vid frister men även för att förhindra den f d ägarens möjlighet att disponera över egendomen.

Ekobrottsmyndigheten anser att det är angeläget att all typ av egendom ska kunna tas i beslag och att det bedöms effektivisera brottsbekämpningen. Myndigheten ser dock att vad som angetts kring vårdplikt av företag bedöms kunna medföra oöverskådliga och svårhanterliga konsekvenser. Bestämmelsen blir tillämplig när den andel i företaget som har säkrats ger ett bestämmande inflytande i företaget, vilket blir fallet t.ex. vid beslag av en misstänkts aktier i ett fåmansbolag. Det anges t.ex. att i de fall en myndighet övertar en styrelses eller verkställande direktörs behörighet och befogenhet övertar den också ansvaret för att deras lagstadgade skyldigheter fullgörs. En sådan bestämmelse riskerar, så som det förstås, t.ex. innebära att Ekobrottsmyndigheten övertar det straffrättsliga ansvaret för fullgörande av bokföringsskyldigheten under straffansvar för bokföringsbrott om en årsredovisning inte upprättas i tid. För det fall den bakomliggande brottsligheten innefattar bokföringsbrott bestående i att bokföring inte upprättats, vilket är ett av de vanligast förekommande brotten som utreds vid myndigheten, så är det förenat med vissa svårigheter att upprätta en årsredovisning. Detta riskerar att drabba myndigheten på ett icke önskvärt sätt.

Myndigheten riskerar även ådra sig många olika typer av ansvar som här inte går att överblicka fullt ut. Även kallelse till och genomförande av bolagsstämma samt fortsatt drift, med alla företagsekonomiska överväganden som då krävs, är alldeles för långt från myndighetens normala verksamhet. Att sköta sådana angelägenheter via en syssloman bedöms inte kunna läka de negativa konsekvenserna.

Ekobrottsmyndigheten anser därför, för det fall en företrädare riskerar undanta egendom eller på annat sätt förhindra ett framtida förverkande, att detta kan motverkas genom att separata delar av inkråmet eller annan egendom beslagtas istället för hela rörelsen. Därigenom kan vårdplikten för myndigheten begränsas till de aktier, andelar eller inkråm som faktiskt beslagtas. Ett ansvar för hela rörelsen vore att utsträcka vårdplikten för långt.

Slutligen ifrågasätter myndigheten varför det i 2 kap 1 § i förslaget till ny lag anges att *"Egendom som har tagits i förvar med stöd av lagen (1974:1065) om visst stöldgods m.m. ska förvaras hos Polismyndigheten i minst sex månader..."*. Gods kan tas i förvar enligt 1 § stöldgodslagen även i Ekobrottsmyndighetens ärenden, myndigheten ser det därför som nödvändigt att det även i denna paragraf ska stå *"den myndighet som säkrar egendomen"* i stället för *"Polismyndigheten"*.

6.6.5 Regler om förtida försäljning och förstörande av egendom

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget att införa möjligheter att sälja och oskadliggöra säkrad egendom i förtid, men är tveksam till att den drabbades uppfattning bör tillmätas så stor vikt som utredningen anger eftersom det kan antas att den drabbade, om denne t.ex. samtidigt är föremål för brottsutredning, inte är intresserad av att medverka till att myndigheterna ska få en mer gynnsam hantering av den beslagtagna egendomen.

Myndigheten bedömer i likhet med utredningen att det inte är självklart att det är just ägarandelarna (eller motsvarande) som bör vara föremål för säkring när åtgärden riktas mot en näringsverksamhet. Istället bör det som ska säkras primärt vara innehållet i företaget, det så kallade inkråmet. På så sätt undviker man många utmaningar som är förknippade med t.ex. fortsatt drift. Ekobrottsmyndigheten betonar att det ska göras åtskillnad på om syftet med att beslagta ett företag är att realisera det värde som finns i t.ex. ett fåmansföretag eller om åtgärden främst är till för att få stopp på bolaget som brottsverktyg. I det förstnämnda fallet är det tillräckligt att i första hand försöka realisera inkråmet. I det sistnämnda fallet är syftet att bolaget ska upphöra som juridisk person, då ligger det närmare till hands med en avveckling genom likvidation, eller om förutsättningarna finns för en konkurs.

Oavsett om skälet för staten är att främst realisera tillgångarna, eller att få bolaget upplöst, är konkurshandlingen ett smidigt och fungerande system i nuläget. Istället för att myndigheterna vid säkrad egendom i form av företag ska få vårdplikt och ansvar för företaget i väntan på att genomföra avveckling (försäljning) med hjälp av syssloman vore det önskvärt att kunna överlämna företaget i konkursspåret, vilket även kan innefatta att tillgångarna överstiger skulderna i slutänden. Alternativt att det omedelbart går i ett likvidationsspår. I bägge fallen skulle det ske av professionella aktörer i form av konkursförvaltare eller likvidator som har vana att avveckla företag. Detta blir en form av förtida avveckling. Företrädare för Ekobrottsmyndigheten har i utredningen beskrivit att det även i de fall där man kan vilja förverka ett bolag för att det används som brottsverktyg kan vara lämpligt att det finns en möjlighet att utse någon form av syssloman som får i uppgift att avveckla rörelsen.

Myndigheten bedömer sammanfattningsvis att de föreslagna åtgärderna om vårdplikt och förtida försäljning eller avveckling inte svarar mot det behov som föreligger beträffande förverkande av företag.

6.6.6 Kontor för förvaltning av tillgångar

Ekobrottsmyndigheten anser att det bästa vore att inrätta en ny myndighet som inte endast lämnar råd och stöd, utan som ges ett övergripande ansvar som inkluderar handhavande av praktiska angelägenheter som förvaring, värdering och avvecklingsfrågor.

Oaktat det regeringsuppdrag som finns om att analysera en eventuell framtida ordning där det nationella centret för återtagande av brottsvinster utgör ARO-kontor såväl som AMO-kontor anser myndigheten att det framstår som lämpligt och effektivt att i närtid ge någon utpekad myndighet ett något större ansvar än vad som föreslås. Mycket av den praktiska förvaltningen – som värdering och försäljning – skulle kunna göras av en av de myndigheter som utses till AMO. Likaså bör frågor om att utse en syssloman knytas dit. Förslagsvis skulle AMO-kontoret även få ett ansvar att förvara omhändertagen egendom som är av sådan karaktär att den ställer särskilda krav på hanteringen, t.ex. egendom som är skrymmande, egendom som behöver förvaras på särskilt sätt ur säkerhetsskyddpunkt eller egendom som kräver särskild hantering för att värdet inte ska reduceras. Att samla den här kompetensen vid ett kontor vore mer kostnadseffektivt än att ha kompetensen och förvaringsmöjligheter av skilda slag utspridd hos alla myndigheter som ansvarar för beslag.

Slutligen bedömer Ekobrottsmyndigheten att utredningens förslag om att all egendom ska kunna tas i beslag samt att förvaltningsansvaret över den beslagtagna egendomen ska förbli hos beslagsmyndigheten kommer att innebära en för Ekobrottsmyndigheten ökad mängd beslagtagna egendom av olika slag. Det innebär att myndigheten måste bygga ut den interna förvaltningskompetensen, särskilt vid företagsbeslag och kryptotillgångar vilket kommer att kräva tillförsel av resurser.

7.7 Sverige uppfyller inte kraven i artikel 28 på att samla in och föra statistik

Ekobrottsmyndigheten bedömer att för det fall rapporteringsskyldigheten läggs direkt på myndigheten kommer det att medföra en betydande administrativt betungande post som inte kommer att rymmas inom ramen för befintlig budget.

8.5.1 Bör det införas en omvänd bevisbörda för utvidgat förverkande

Ekobrottsmyndigheten avstyrker utredningens förslag om att inte införa en omvänd bevisbörda. Myndigheten anser till skillnad från utredningen att omvänd bevisbörda bör införas vid utvidgat förverkande. Myndigheten menar att det är egendomens ägare som har i särklass bäst möjligheter att redogöra för egendomens ursprung och även förete bevisning för att denna erhållits på legal väg. I dagsläget lämnar normalt sett legala transaktioner digitala spår som underlättar för en ägare att visa hur godset anskaffats. Den som har erhållit egendom av större värde har dessutom oftast handlingar i form av kvitton, kontrakt, bouppteckningshandlingar och liknande, eller har i vart fall kunskap om vart man kan vända sig för att erhålla sådana handlingar. Detta är betydligt svårare och ibland omöjligt för en åklagare, i synnerhet om egendomen uppges härröra från ett annat land.

Slutligen bör noteras att utvidgat förverkande, för att ens komma ifråga, förutsätter en fällande dom för ett allvarligt brott.

9.7.2 En möjlighet att förlänga tiden innan ett förverkandebeslut förfaller

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag om att tiden innan ett förverkande faller får förlängas med fem år i taget. Möjligheten till förlängd tid är särskilt motiverad i de fall då den misstänkte medvetet håller sig undan.

9.13.2 Ett tillägg i 3 kap. 3 § 2024 års förfarandelag

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker förslaget om att åklagare ska förverka föremål av ringa värde som har ett nära samband med egendom som uppenbart saknar legalt användningsområde. Myndigheten bedömer att förslaget kommer att innebära en arbetsbesparing för domstolarna utan att för den delen innebära någon nämnvärd rättsförlust för den som förverkandet riktar sig mot. Ekobrottsmyndigheten ser ett behov av en mer utförlig redogörelse av vad som avses med ”nära samband”.

9.16.3 Frågor om tvångsmedel som saknas

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker att tvångsmedlet undersökning på annat ställe görs tillämpligt i utredningar om självständigt förverkande. På samma sätt som med husrannsakan och kroppsvisitation finns behov av tvångsmedlet undersökning på annat ställe för att utredande myndigheter på ett effektivt sätt ska kunna söka efter egendom.

Vidare bedömer myndigheten att det är av stor vikt att hämtning till förhör utan föregående kallelse kan nyttjas även i utredningar om självständigt förverkande, t.ex. i situationer där det föreligger kollusionsfara. Det förhållandet att lagtexten hittills varit oklar har lett till delade meningar inom åklagarväsendet om hur lagstiftningen ska tillämpas. Samma sak gäller för tillfälligt omhändertagande av elektronisk utrustning och kroppsvisitation. Ekobrottsmyndigheten ser därför positivt på att rättsläget klargörs genom den nya skrivningen.

9.16.4 Frågor om delgivning av slutunderrättelse och stämningsansökan

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag om att det i mål om självständigt förverkande ska vara möjligt att delge såväl slutunderrättelser av utredningar som stämningsansökningar genom delgivningssätten kungörelsedelgivning och tillgänglighetsdelgivning. Det har tidigare inneburit problem för myndigheten att företrädare för bolag som förverkandetalan förts mot har gjort sig oanträffbara och ärendet därför inte har kunnat få ett avslut.

Myndigheten noterar att 6 kap 2 § i nya förfarandelagen utgår från att självständigt förverkande gäller privatpersoner vilket ska jämföras med skrivningen om företagsbot i samma lag, där anges "företaget".

Vidare konstaterar myndigheten att utredningen utgår från att den som drabbats eller företaget ska höras om detta, trots att det i en målvaktssituation inte finns någon att höra och det i dessa fall bara blir en underrättelse. Myndigheten föreslår därför att det i 2 § andra meningen justeras till att anges "hen eller företaget" och att ordet "hörs" tas bort.

Detta yttrande har beslutats av vikarierande generaldirektören Annette Olsson. Vid den slutliga handläggningen har rättschefen Ulrika Lundström och verksjuristen Marie-Louise Pettersson deltagit. I beredningen av ärendet har överåklagaren Olof Kronlund, vice chefsåklagaren Lars Palm, seniora åklagaren Lisa Hermanrud och kansliåklagaren Maria Rensfelt deltagit. Verksjuristen Fatima Thelander von Ahn har varit föredragande.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Expedition till:

ju.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till:

ju.L5@regeringskansliet.se